

Недоступен ни однин перевод.

Агар ба навиштаҳои хоини ватанфуруш – Мухаммадикболи Садриддин дуруст назар кунем, маълум мегардад, ки фаъолияти вай ҳамчун гардонандаи яке аз сомонаҳои ташкилоти террористии нахзатӣ махз ба тухмат кардани раҳбарону шахсиятҳои шинохтаи Тоҷикистон ва бадномсозии мақомоти давлатӣ равона мебошад. Албатта ин вазифаро дар назди ӯ саркардаи террористони нахзатӣ ва хоҷаҳои хоричиаш гузоштаанд. Амали мазкури нангинро ин палиди касиф бар ивази чанд пули харома анҷом медиҳад, ки чунин тарзи рафтор ҳоси оқпадарон аст.

Танҳо дар ду рӯзи охир М.Садриддини хоин чанд сохтори муҳими кишвар, аз ҷумла мақомоти амният ва прокуратура мавриди тухмату таҳкир ва бадномсозӣ қарор додааст. Ин дар ҳолест, ки сохторҳои қудратӣ ва ҳусусан мақомоти амнӣ Тоҷикистон дар 30 соли охир бо фаъолияти бошарафонаи худ амният, яқпоҷагӣ ва соҳибистиклолии кишварро ҳифз кардаанд. Оромию субот ва пешрафти имрӯзаи кишвар махз натиҷаи хизматҳои ҳазорон қармондон, сарбозону афсарони мақомоти амният ва сохторҳои дигари қудратии Тоҷикистон аст. Садо қармондонии ин ниҳодҳо ҷони ҳудо барои ҳифзи Ватану миллат фидо кардаанд.

Аммо барои М.Садриддини қаллоб дигар Ватану миллат ягон арзише надорад. Барои вай танҳо манфиаташ муҳим аст. Бо ҳар роҳе бояд пулу мол ба даст орад. Барои ғойдаи моддӣ ҳама ҷиро, балки ҳудо ҳам савдо мезанад.

Дар асл, аз байни ҳамаи нахзатиҳои ҷиноятқор, ки имрӯз аз ҷавобгарӣ дар назди қонун фирор қарда, дар кишварҳои аврупоӣ бо сад намуд гадоию ҳақирӣ сукунат доранд, ифротитарину мутаассибтаринашон Мухаммадикболи Садриддин аст, ки имрӯз қаллобияш низ ошқор қардидааст. Тамоми маводи таҳия ва дар сомонаҳои интернетӣ нашрқардаи ин палиди касиф аз тухмату таҳкир иборатанд. Вай аслан ягон андешаи дурусти инсонӣ надорад. Тарзи андешаронӣ, баёни афқораш аз мубаллиғони ДИИШ тафовут надорад, балки аз онҳо ҳам бадтар аст. Саволе ба миён меояд, ки ҷаро М.Садриддин чунин андеша ва тарзи рафтор дорад? Қадом омил ё сабабе боис шудааст, ки то ин дараҷаи боварноқарданӣ як нафар ифротию мутаассиб бошад ва душмани Ватану миллати худ қардад?

Маълум аст, ки тарзи ҳаёти ҳар як инсон дар давраи ҳурдсолию навҷавонияш ба ташаққул ёфтани шахсият ва ҷаҳонбинии минбаъдаи ӯ таъсири амик мерасонад ва нақши муҳим мебозад. Албатта М.Садриддин ҳам истисно нест ва ҳислатҳои манфии вай,

аз чумла нихоят хашмгинӣ, ифротгарой, дар хама душман чустан, нотавонбинӣ, бадхохиаш ба миллату кишвар ба давраи бачагиаш марбутанд. Яъне тарзи тафаккури чинояткорона ва мисли манякхо будани вай натиҷаи он садамахоест, ки дар хурди ба рӯху равони ӯ таъсир гузоштааст. Албатта ба он нафарон, ки хонаводаи М. Садриддин ва худи уро аз наздик мешинохтанд, ин чиз хуб маълум аст.

Гап сари он аст, ки падари Мухаммадикбол – Садриддини Каландар дар маҳаллаи зисташон бо лакаби «гусолаг...» шинохта шуда буд ва дар борааш чунин накле ҳам буд, ки гуё дар ҷавониаш нисбат ба гусолае мисли зоофилхо рафтори дорои хусусияти шахвонӣ карда, ҳатто ба ҷавобгарӣ кашида шуда будааст. Аз ин сабаб дар хурдиаш М.Садриддин предмети мазоки ҳамсолонаш буд. Бачаҳои ҳамсоя ва ҳамсинфонаш уро «писари гусолаг...» гуфта масҳара мекарданд.

Хамаи ин кам буд, ки дар давраи наврасиаш падараш ҳамроҳи чанд нафар муллоҳои иртиҷоии дигар як созмони махфии экстремистӣ ташкил додаанд, ки баъдтар он ба ташкилоти террористӣ табдил ёфт. Аввалин ҷаласаҳои пинҳонии ин гурӯҳи табохкор маҳз дар хонаи онҳо доир мебарид ва М.Садриддин якбора зери таъсири саҳти ин гурӯҳи ифротӣ монд. Вай ба ҷойи он ки мисли дигар ҳамсолонаш дарс хонад, ба варзиш машғул бошад, бозӣ кунад ва шахсияташ ба таври маъмулӣ инкишоф ёбад, ҳар рӯз ақидаҳои ифротгароёна ва зиддимардумии падараш ва ҳамроҳони уро мешунид. Ҳамин тавр, дар мафкураи М.Садриддини навҷавон ифротгарой, хурофот, инсонбадбинӣ, душманӣ варзидан ба давлату миллат ҷой гирифт.

Зарбаи саҳти дигаре ки ба руҳияи М.Садриддини бадбахт таъсири саҳт доштааст, ба замони дар Афғонистон қарор доштани ӯ рабт дорад. Соли 1992 хонаводаи онҳо бо сабаби дар саршавии ҷанги дохилӣ даст доштани падараш ба Афғонистон фирор карда буданд. Дар он ҷо падараш ба сифати яке аз раҳбарони собиқ ТТЭ ХНИ бо раҳбарият ва ҷангиёни созмонҳои дигари террористӣ робита ва рафту омад дошт ва М.Садриддини навҷавонро ҳам мунтазам бо худ ба назди онҳо мебард... М.Садриддин, ки барои он террористон хеле ҷолиб буд ва мавриди истифодаашон қарор мегирифт, аз тарафи онҳо «кабутари сафед» номгузорӣ шуда буд. Ин алам то ҳануз дар дили М.Садриддин мондааст ва аз ҷамин сабаб ба маросими ҷанозаи падараш, ки дар Варшава доир шуда буд, нарафт ва иштирок накард. Агар меҳост аз Фаронса бе ҷагон мушкӣ ба Лахисон мерафт.

Маҳз ҷамон давраи ҳаёти навҷавониаш дар Афғонистон, яъне аз ҷиҳати равоӣ зарбаи саҳт хурданаш дар ташаккул ёфтани шахсияти М.Садриддин нақши асосӣ дорад. Аз ҷамин сабаб вай имрӯз мисли як маняк рафтор мекунад, пешрафту қомебиҳои

дигаронро дида наметавонад, хамеша бадбахтии одамонро меҳоҳад ва бадхохи Ватану миллати худ аст.

Солҳои баъдӣ М.Садриддин дар хизмати доираҳои ифротии мазҳабии хориҷӣ қарор гирифт ва бар ивази пули онҳо дар ҳамоҳангӣ бо нахзатиҳои дигар бар зидди манфиатҳои Ватани худ фаъолиятро шуруъ кард. Имрӯз бо навиштаҳои беасосу дуруг ва тухматҳояш талаботи хоҷагонашро қонеъ мекунад ва ҳудро ба намоиш мегузорад. Ин тарзи рафтор ба одати ӯ табиқӣ ёфтааст. Вай дигар ҳел рафтор қарда наметавонад, зеро бемор аст ва бояд таваҷҷуҳи атрофиёнашро ба худ ҷалб кунад. Дигар ягон қоре аз дасти ин заиф намеояд, фақат тухмату таҳқир қарда метавонаду ҳалос.

Аниқ аст, ки имрӯз яке аз нахзатиҳои террорист - М.Садриддини қаллобу палид заифу нотаваҷҷуҳ аст ва нотаваҷҷуҳона тавассути расонаҳои хабарии ифротӣ бар зидди давлату миллати мо дуругу тухмат паҳн мекунад. Ба таври тарсуёна ва буздилона барои манфиати худ дуруг мебоғад ва дигаронро тухмат мекунад.

Аммо бо чунин амалҳои наҷин вай сафи ҷинойтҳояшро меафзояд. Дур нест он рӯз, ки ин ҳоини миллат ба даст меафтад ва он ғоҳ дар назди қонун ва мардуми кишвар бояд ҷавоб гуяд.

Насим Шарифзода,

собиқадор